

فراخوان اقدام فوری

زندانی عقیدتی مبتلا به سرطان تحت شکنجه قرار دارد

آرش صادقی، زندانی عقیدتی و مدافع حقوق بشر، به شدت بیمار است و با محروم شدن عامدانه و هدفمندانه از معالجات مربوط به سرطان، که درد و رنج فراوان او را موجب شده، تحت شکنجه قرار دارد. بازوی راست او به دلیل فقدان مراقبت‌های پزشکی در زندان به عفونت بعد از عمل مبتلا شده، به شدت ورم کرده، از کار افتاده و بی‌حس شده است. این زندانی همچنین از انجام آزمایش‌های مغز استخوان، به منظور تشخیص این که آیا سرطان در بدن او پخش شده یا نه، محروم مانده است. جان آرش صادقی در خطر است.

اقدام شما موثر است؛ به زبان و قلم خودتان نامه بنویسید یا از متن زیر الگوبرداری کنید.

وزیر بهداشت کشور، دکتر سعید نمکی
ساختمان ستاد مرکزی
بولوار ایوانک، بولوار فرحزادی، شهرک قدس
تهران، ایران

جناب دکتر سعید نمکی، وزیر محترم بهداشت

جان آرش صادقی، مدافع حقوق بشر زندانی، به دلیل محرومیت از معالجات بعد از عمل سرطان در معرض خطر قرار دارد. این زندانی بیمار، که در زندان رجایی‌شهر کرج به سر می‌برد، بعد از ماه‌ها تأخیر در ۲۱ شهریور ۱۳۹۷ برای درآوردن یک غده‌ی سرطانی در بازوی راست‌اش در بیمارستانی بیرون از زندان مورد عمل جراحی سنگین قرار گرفت. به رغم توصیه‌ی اکید پزشکان که گفته بودند آرش صادقی باید دست کم ۲۵ روز در بیمارستان بستری بماند و از مراقبت‌های شدید تخصصی برای جلوگیری از خطرات جدی که متوجه سلامت و جان او بوده برخوردار شود، مقام‌ها و مسئولان سه روز بعد، در ۲۴ شهریور، او را به زندان برگرداندند. عمل جراحی آرش صادقی به هزینه‌ی خانواده‌ی او انجام شد، با این که در موازین بین‌المللی تصریح شده است که دولت‌ها باید هزینه‌های پزشکی زندانیان را به طور کامل و بدون تبعیض‌گذاری تقبل کنند.

از زمان بازگشت آرش صادقی به زندان، وضع جسمی او به شدت رو به وخامت گذاشته است. به دلیل محرومیت از مراقبت‌های لازم بعد از عمل، بازوی راست او به شدت دچار عفونت شده، متورم شده، از کار افتاده و بی‌حس شده است. از آخرین بار که یک پزشک مختص سرطان این زندانی را معاینه کرده و آزمایش‌های حیاتی مغز استخوان در مورد او انجام شده ماه‌ها می‌گذرد و این در حالی است که این آزمایش‌ها باید هر دو ماه یک بار برای تشخیص این که آیا سرطان در بدن او پخش شده یا نه در مورد او انجام شود. او در حال حاضر به درد شدید در ناحیه‌ی کتف و شانه مبتلا شده اما مقام‌ها و مسئولان، به جای توجه به علل اصلی وضعیت این زندانی، به خانواده‌اش گفته‌اند که برای او مسکن قوی بخرند. علاوه بر این، آرش صادقی از مشکلات گوارشی رنج می‌برد که ناشی از اعتصاب غذای طولانی او در پاییز سال ۱۳۹۵ است. پزشکان زندان بارها اعلام کرده‌اند که این زندانی قادر به تحمل حبس نیست و باید به یک بیمارستان تخصصی در بیرون زندان منتقل شود، اما مقام‌ها و مسئولان این توصیه‌ها را نشنیده گرفته‌اند. پزشکان هشدار داده‌اند که بدون معالجات مستمر، از جمله شیمی‌درمانی، احتمال دارد که سرطان به سایر اعضای بدن او سرایت کند.

امتناع عامدانه‌ی مقام‌ها و مسئولان از فراهم آوردن مراقبت‌های پزشکی برای آرش صادقی، بنا به قوانین بین‌المللی مصداق شکنجه به شمار می‌رود، چرا که چنین محرومیتی عمداً موجب درد و رنج شدید این زندانی شده است، از قرار معلوم به منظور مجازات کردن او به عنوان یک مدافع حقوق بشر شناخته شده و همچنین به تلافی اعتصاب غذای او در پاییز و زمستان ۱۳۹۵ که موجب جلب توجه گسترده و برانگیخته شدن حساسیت افکار عمومی نسبت به وضعیت وی شد. محروم کردن آرش صادقی از مراقبت‌های پزشکی حیاتی همچنین ناقص «حق حیات» او است.

این جانب مصرانه از شما می‌خواهم که مراقبت‌های پزشکی تخصصی و مورد نیاز آرش صادقی، از جمله معالجات مربوط به سرطان، را به هزینه‌ی دولت و در بیمارستان مناسبی بیرون از زندان، در اختیار او قرار دهید. همچنین، از شما درخواست می‌کنم که این زندانی را بی‌درنگ و بدون قید و شرط آزاد کنید، چرا که او یک زندانی عقیدتی است که منحصراً به دلیل استفاده‌ی مسالمت‌آمیز از حقوق خود برای برخورداری از آزادی بیان و آزادی اجتماع و تشکل به زندان افتاده است. سرانجام این که، مصرانه از شما می‌خواهم تحقیقات مستقل و مؤثری در مورد شکنجه شدن آرش صادقی به عمل آورید و کسانی را که مسئول محرومیت مستمر او از مراقبت‌های پزشکی بوده‌اند، با رعایت موازین بین‌المللی در خصوص محاکمه‌ی عادلانه، به مجازات برسانید.

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

اطلاعات تکمیلی

آرش صادقی، که از سال ۱۳۹۵ در زندان به سر می‌برد، بنا به اتهامات واهی در خصوص اقدام علیه امنیت ملی، که علناً به فعالیت‌های حقوق بشری او مربوط می‌شود، در دو پرونده‌ی جداگانه، جمعاً به ۱۹ سال حبس محکوم شده است. (MDE 13/2520/2015) در خرداد ۱۳۹۷، آرش صادقی مطلع شد که غده‌ای که در بازوی راست او رشد کرده بوده ممکن است سرطانی باشد و باید بلافاصله مورد آزمایش سرطان استخوان قرار گیرد. این در حالی بود که این زندانی در ۱۸ ماه گذشته درد مستمری در ناحیه‌ی آرنج و شانه احساس می‌کرد و از این جهت نیز مورد بی‌اعتنایی مسئولان قرار گرفته بود. (MDE 13/8687/2018) در پی تأخیرهای طولانی، سرانجام آرش صادقی در مرداد ۱۳۹۷ مورد آزمایش‌های پزشکی قرار گرفت و مشخص شد که به نوع نادری از سرطان به نام کندروسارکوم مبتلا شده است. پزشکان متعاقباً توصیه کردند که او بلافاصله در انستیتوی سرطان بیمارستان امام خمینی تهران بستری شود و برای درآوردن غده مورد عمل جراحی قرار گیرد. با این حال، مقام‌های دادستانی و مسئولان زندان تا اواسط شهریور از صدور اجازه‌ی انتقال او به بیمارستان خودداری کردند. ۱۷ شهریور ۱۳۹۷، پزشکان بیمارستان امام خمینی برای انتقال آرش صادقی به این بیمارستان و انجام عمل جراحی، تماس‌های مکرری با مسئولان زندان برقرار کردند. پزشکان بیمارستان به دنبال آن بودند تا آرش صادقی دست کم سه روز قبل از عمل جراحی در آن‌جا بستری شود، تا وضعیت او را به لحاظ آمادگی برای این عمل سنگین زیر نظر داشته باشند. با این حال، مسئولان زندان او را در آخرین فرصت، در ۲۰ شهریور، به بیمارستان انتقال دادند. عمل جراحی ۲۱ شهریور انجام شد و بیش از هفت ساعت طول کشید.

بعد از انجام عمل، پزشکان در نظر داشتند تا آرش صادقی را دست کم به مدت یک ساعت در اتاق احیا نگه دارند. اما مأموران امنیتی او را پیش از موعد و در حالی که هنوز بی‌هوش بود، از اتاق بیرون بردند و به دست چپ و پای چپ او دست‌بند و پایبند زدند. مأموران امنیتی سپس، به رغم اعتراضات کارکنان بیمارستان، فضای دور تخت او را احاطه و مسدود کردند و این مانع از آن شد که تیم پزشکی بتواند سرکشی‌های مرسوم بعد از عمل را انجام دهد. چنین رفتاری، از منظر قوانین بین‌المللی، ناقض ممنوعیت اکید شکنجه و سایر برخوردهای بی‌رحمانه، غیرانسانی، و تزیلی است؛ مقام‌ها و مسئولان ایرانی موظف اند که مراقبت‌های پزشکی مناسب را برای زندانیان فراهم آورند و همچنین با زندانیان به شیوه‌ی محترمانه و بنا به شأن ذاتی و انسانی‌شان رفتار کنند.

۲۴ شهریور ۱۳۹۷، کمتر از سه روز بعد از عمل جراحی، آرش صادقی را به زندان رجایی‌شهر برگرداندند. این اقدام به رغم توصیه‌ی پزشکان بیمارستان بود، مبنی بر این که این بیمار باید دست کم به مدت ۲۵ روز بعد از عمل جراحی بستری بماند، تا پزشکان متخصص قادر به بررسی وضعیت او باشند. پزشکان اعلام کرده بودند که آرش صادقی باید این دوره‌ی نقاهت بعد از عمل را پشت سر بگذارد تا نتایج آن‌ها بتوانند در این باره تصمیم‌گیری کنند که به شیمی‌درمانی، پرتودرمانی یا عمل جراحی دیگری نیاز دارد یا نه. ۳۱ شهریور ۱۳۹۷، آرش صادقی وقت ملاقاتی با پزشک جراح خود داشت، که شیفت پیش از ظهر را برای نوبت ویزیت او مشخص کرده بود. اما نگهبانان زندان آرش صادقی را بعدازظهر به بیمارستان بردند و در آن زمان پزشک معالج او دیگر در دسترس نبود. در عوض، یک پزشک عمومی او را معاینه کرد و تشخیص داد که زخم جراحی او دچار عفونت جدی شده است. ارزیابی پزشک عمومی این بود که اگر او در بیمارستان مانده بود، احتمال بسیار کمتری داشت که به آن عفونت مبتلا شود. بنا به «موازین حداقلی سازمان ملل برای رفتار با زندانیان» (موسوم به «قوانین نلسون ماندلا»)، تصمیمات پزشکی فقط باید از جانب متخصصان بهداشت و سلامت اتخاذ شود و هیچ‌یک از کارکنان غیرپزشکی زندان نباید آن تصمیمات را نقض کند یا نادیده بگیرد.

۲۱ مهر ۱۳۹۷، به دنبال درخواست‌های مبرم و مکرر خانواده‌ی آرش صادقی، مسئولان زندان دوباره او را به بیمارستان منتقل کردند تا پزشکی که این زندانی را عمل کرده او را مورد معاینه قرار دهد. پزشک جراح اعلام کرد که آرش صادقی باید شیمی‌درمانی شود، اما تا زمانی که این بیمار در زندان به سر می‌برد و مخصوصاً با توجه به رویه‌ی مسئولان در به تأخیر انداختن یا لغو کردن نوبت انتقال او به بیمارستان، انجام شیمی‌درمانی امکان‌پذیر نیست. بنا به اطلاعاتی که عفو بین‌الملل به دست آورده، در بیمارستان، مأموران امنیتی آرش صادقی را مورد تعرض فیزیکی قرار داده، دست چپ او را پیچانده‌اند و با مشت به بازوی راستاش، در ناحیه‌ای که مورد عمل جراحی قرار گرفته، ضرباتی زدند. گفته می‌شود که مأموران امنیتی، در مقابل اعتراض کارکنان بیمارستان، اعلام کرده‌اند که برخوردشان «عین دستور رئیس زندان» است.

آرش صادقی و خانواده‌ی او اجازه‌ی دسترسی به پرونده‌ی پزشکی‌اش را پیدا نکرده‌اند، و مسئولان به آن‌ها گفته‌اند که پرونده‌ی پزشکی او در اختیار سپاه پاسداران است. بنا به «قوانین نلسون ماندلا»، تمام زندانیان و منصوب‌شدگان از طرف آنان باید، در صورت درخواست، اجازه‌ی دسترسی به پرونده‌های پزشکی‌شان را پیدا کنند.

مقام‌ها و مسئولان ایرانی از زمانی که آرش صادقی در آبان ۱۳۹۵، در اعتراض به زندان شدن همسرش گلرخ ابراهیمی ایرانی، اقدام به اعتصاب غذا کرد، به طور مستمر او را از دسترسی به مراقبت‌های پزشکی مناسب محروم کرده‌اند. (MDE 13/5811/2017)

